

مسیح زنده

گواهی رسولان

کلیسای عیسی مسیح مقدّسین آخرین زمان

پیامبر جوزف دربارهٔ مسیح زنده نوشت: «چشمانش مانند شعلهٔ آتش بود؛ موی سرش سپید مانند برف ناب بود؛ رُخسارش فراتر از روشنی خورشید می‌درخشید؛ و صدایش همانند صدای خروش آب‌های بزرگ بود، یعنی صدای یهوه، گفتا:

«من نخستین و آخرین هستم؛ من او هستم که زندگی می‌کند، من او هستم که کشته شد؛ من شفیع شما نزد پدر هستم» (اصول و پیمان‌ها ۳:۱۱-۴).

پیامبر همچنین در مورد او اظهار کرد: «و اینک، پس از گواهی‌های بسیاری که از او داده شده‌اند، آخر سر، این شهادتی است که ما از او می‌دهیم: اینکه او زنده است!

(زیرا ما او را دیدیم، حتّی در سمت راست خدا؛ و ما صدایی شنیدیم که شهادت داد که او یگانه زادهٔ پدر است؛

«که توسّط او، و از طریق او، و از سوی او، جهان‌ها آفریده می‌شوند و آفریده شده‌اند، و ساکنان آنها پسران و دختران زاده شده برای خدا هستند» (اصول و پیمان‌ها ۲۲:۷۶-۲۴).

ما با بیانی خالصانه و جدی اعلام می‌کنیم که توانایی کشیشی او و کلیسای او، «که بر شالودهٔ . . . رسولان و انبیاء بنیان گشته و عیسی مسیح هم سنگ اصلی آن است»، «اُفسسیان ۲۰:۲۰» بر روی زمین احیاء شده‌اند.

ما گواهی می‌دهیم که او روزی به زمین باز خواهد گشت. «و جلال سَرور آشکار خواهد شد، و تمام مردم آن را خواهند دید» اشعیا ۴۰:۵. او در نقش شاه شاهان فرمان خواهد راند و به عنوان سَرور سَروران سلطنت خواهد کرد، و در برابر او هر زانویی خم خواهد شد، و هر زبانی در پرستش او سخن خواهد راند.

هر یک از ما برای داوری شدن بر طبق کارهایمان و تمایلات قلبی‌مان در برابرش خواهیم ایستاد. ما به عنوان رسولان مُحَقّ منصوب او گواهی می‌دهیم که عیسی، مسیح زنده است، او پسر فناناپذیر خداست. او نور، زندگی و امید دنیاست. راه او مسیریست که به شادمانی راستین در این زندگی، و به زندگی جاودان در جهان پیش رو منتهی می‌گردد. سپاس باد بر خدا از برای هدیهٔ بی‌همتای پسر الهی‌اش.

در حالی که میلاد عیسی مسیح در دو هزار سال پیش را گرامی می‌داریم، ما گواهی خود از واقعیت زندگی بی‌همتای او و قدرت بیکران ایثار بر آمده از کفّارهٔ عظیم او را تقدیم می‌کنیم. هیچ کس دیگری بر همهٔ آنانی که تاکنون بر زمین زیسته و یا خواهند زیست، چنین تأثیر عمیقی نگذارده است.

او همان یهوهٔ کبیر عهد عتیق، مسیحای عهد جدید بود. تحت هدایت پدرش، او خالق زمین بود. «همه چیز به وسیلهٔ او هستی یافت و بدون او چیزی آفریده نشد» (یوحنا ۱:۳). اگرچه از گناه عاری بود، او تعمیم یافت تا کمال پرهیزکاری را بجا آورد. او «به همه‌جا می‌رفت و کارهای نیک انجام می‌داد» (اعمال رسولان ۳۸:۱۰)، ولی باز هم بخاطر آن منفور بود. مژدهٔ او پیامی از صلح و حسن نیت بود. او از همه استدعا کرد که از الگوی رفتار او پیروی کنند. او جاده‌های فلسطین را پیمود؛ مریضان را شفا داد، موجب شد که کور ببینند و مرده را برخیزاند. او، حقایق جاودانگی، واقعیت وجود ما پیش از تولد، هدف از زندگی ما بر روی زمین و توان بالقوهٔ پسران و دختران خدا در زندگی پیش رو را تعلیم داد.

او عِشای مقدّس را به عنوان یادآوری از ایثار عظیم بر آمده از کفّاره‌اش برپا نمود. او به اسارت در آمد و به اتهامات واهی محکوم شد؛ بخاطر خرسندی جمعی از اوباش مجرم شناخته شد و به مرگ بر روی صلیب در گلگتا محکوم گردید. او زندگی‌اش را برای کفّارهٔ گناهان تمام بشریت تقدیم کرد. اهدای جان او هدیهٔ عظیمی بود به نیابت از تمام آنانی که بر زمین زیسته و خواهند زیست.

ما رسماً گواهی می‌دهیم که زندگی او، که در کانون همهٔ تاریخ بشر است، نه در بیت‌الحم آغاز شد و نه در گلگتا به پایان رسید. او نخست زادهٔ پدر، یگانه پسر مولود در کالبد، همان ضامن جهان بود. او از قبر برخاست تا «اولین کسی شود که از میان مردگان برخاست» (۱ قرن‌تیا ۱۵:۲۰). به عنوان سَرور رستاخیز یافته، او به دیدار آنهایی رفت که در زندگی مورد مهرش بودند. او همچنین در میان «گوسفندان دیگرش» (یوحنا ۱۰:۱۶) در قارهٔ آمریکای دوران باستان به خدمت پرداخت. در جهان معاصر، او و پدرش بر جوزف اسمیت پدیدار گشتند، و آن آغازی گشت بر رخداد وعدهٔ کهن «دوران کمال زمان‌ها» (اُفسسیان ۱:۱۰).

گروه دوازده رسول

ریاست اوّل

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Robert D. Hales
Jeffrey R. Holland
Henry A. Eyring

Boyd K. Packer
E. Bonar Owen
Dennis B. Baskin
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks

James E. Faust
Thomas S. Monson
James H. Packer

اول ژانویه ۲۰۰۰

